



Lov om renter ved forsinket betaling m.m. (forsinkelsesrenteloven)

Dato	LOV-1976-12-17-100
Departement	Justis- og beredskapsdepartementet
Sist endret	LOV-2013-02-15-8 fra 16.03.2013
Ikrafttredelse	01.01.1978
Rettet	29.06.2023 (EØS-informasjon)
Korttittel	Forsinkelsesrenteloven – rentel
EØS/EU/Schengen	EØS-avtalen vedlegg XII nr. 2 (direktiv 2011/7 (EU)) .

Lovens tittel endret ved lov [15 feb 2013 nr. 8](#) (ikr. 16 mars 2013 iflg. res. 15 feb 2013 nr. 173). – Jf. *tidligere* NL 5-13-1, lov 29 juni 1888 nr. 2.

Kort om loven

Sist endret 22.09.2023

Forsinkelsesrenteloven er en norsk lov som regulerer forhold knyttet til innkreving av renter ved forsinket betaling. Dersom betalingstidspunkt ikke er fastsatt i forveien kan den som har et pengekrav mot en annen kreve renter 30 dager etter at betalingskravet er utstedt. I tilfeller der kjøperen har tilbakeholdsrett som følge av mangler ved tjenesten eller kjøpsgjstanden, løper det ikke renter på det beløpet som tilbakeholdsretten knytter seg til. Eksempelvis løper det ikke renter for utestående betaling med tilknytning til et krav om prisavslag. På den andre siden kan fordringshaver (kreditor) kreve erstatning dersom den påløpte forsinkelsesrenten ikke dekker tapet som betalingsforsinkelsen har medført.

Formålet til loven var å samle ulike rentelover i en felles forsinkelsesrentelov og dermed oppnå sammenheng i rentelovverket med hensyn til satser og frister. Før lovendringen i 1978 kunne det være fare for at kreditor ikke fikk dekket påført tap ved forsinket betaling. For å ta høyde for større svingninger i renteutviklingen gav man Regjeringen fullmakt til å fastsette nivået for forsinkelsesrenten under hensyn til det generelle rentenivået, i tillegg til å lovfeste rett til erstatning ved rentetap. Ved innføringen av loven ønsket man også å gi visse særregler med sikte på å verne forbrukere. Det er blant annet forbudt å kreve ekstragebyr (utenom inkasso) eller gjennomsnittsberegnete tapsposter. I forbrukerforhold er rentenivået også gjennomgående lavere.

[Les hele artikkelen.](#)

§ 1. Lovens virkeområde

Denne lov gjelder for pengekrav på formuerettens område for så vidt ikke annet følger av avtale eller er bestemt i eller i medhold av lov.

§ 2. Vilkår for forsinkelsesrente

Fordringshaveren kan kreve rente etter denne lov (forsinkelsesrente) når kravet ikke innfris ved forfall. Renten løper fra forfallsdag når denne er fastsatt i forveien, og ellers fra 30 dager etter at fordringshaveren har sendt skyldneren skriftlig påkrav med oppfordring om å betale. Påkrav kan sendes ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom skyldneren uttrykkelig har godtatt dette.

Det skal ikke svares forsinkelsesrente dersom forsinkelsen er fremkalt ved forhold på fordringshaverens side.

0 Endret ved [lover 11 juni 1993 nr. 83](#) (ikr. 1 jan 1994), [21 des 2001 nr. 117](#) (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 21 des 2001 nr. 1475), [12 des 2003 nr. 111](#) (ikr. 1 jan 2004).

§ 2 a. Særlige regler for avtaler mellom virksomheter om kjøp av varer eller tjenester

Ved avtaler mellom virksomheter om kjøp av varer eller tjenester skal betalingsfristen ikke overstige 60 dager, med mindre noe annet uttrykkelig er avtalt.

Skal det ved avtale som nevnt i første ledd foretas en kontrollprosedyre for å sikre at varene eller tjenestene er avtalemessige, og fordringshaveren først

kan sette frem krav om betaling etter at en slik kontrollprosedyre er gjennomført, skal kontrollprosedyren ikke overstige 30 dager fra mottak av varene eller tjenestene. Dette gjelder likevel ikke dersom noe annet uttrykkelig er avtalt.

0 Tilføyd ved lov 15 feb 2013 nr. 8 (ikr. 16 mars 2013 iflg. res. 15 feb 2013 nr. 173).

§ 2 b. Særlige regler for avtaler mellom virksomheter og offentlige myndigheter om kjøp av varer eller tjenester

Denne paragrafen gjelder avtaler mellom virksomheter og offentlige myndigheter om kjøp av varer eller tjenester.

Er skyldneren en offentlig myndighet, skal betalingsfristen ikke overstige

- 30 dager etter at skyldneren mottok faktura eller en tilsvarende betalingsoppfordring,
- 30 dager etter mottak av varene eller tjenestene, dersom det er uklart når faktura eller en tilsvarende betalingsoppfordring er mottatt,
- 30 dager etter mottak av varene eller tjenestene, dersom skyldneren mottar faktura eller en tilsvarende betalingsoppfordring tidligere enn varene eller tjenestene,
- 30 dager etter datoen for godkjenning og kontroll, dersom det skal foretas en lovbestemt eller avtalebestemt kontrollprosedyre for å sikre at varene eller tjenestene er avtalemessige, og skyldneren mottar faktura eller en tilsvarende betalingsoppfordring tidligere eller samme dag som kontrollprosedyren sluttføres.

Det kan settes en lengre betalingsfrist enn det som følger av andre ledd, bare dersom dette uttrykkelig er avtalt og en slik frist er saklig begrunnet ut fra de konkrete omstendighetene i avtaleforholdet. En slik lengre frist kan aldri overstige 60 dager. Kongen kan i forskrift fastsette at betalingsfristen i andre ledd bokstav a til d kan utvides til 60 dager for visse offentlige myndigheter.

Er skyldneren en offentlig myndighet, gjelder i tillegg til lovens øvrige bestemmelser følgende regler:

- Det kan ikke avtales mellom skyldneren og fordringshaveren når en faktura skal anses mottatt av skyldneren.
- En kontrollprosedyre som nevnt i andre ledd bokstav d skal ikke overstige 30 dager fra mottak av varene eller tjenestene. Dette gjelder likevel ikke dersom noe annet er uttrykkelig bestemt i avtalen eller i anbudsdokumentene.
- Det kan ikke avtales at forsinkelsesrenten som skal svares av offentlige myndigheter etter bestemmelsen her, skal være lavere enn den lovbestemte forsinkelsesrenten etter § 3.

0 Tilføyd ved lov 15 feb 2013 nr. 8 (ikr. 16 mars 2013 iflg. res. 15 feb 2013 nr. 173).

§ 3. Størrelsen av forsinkelsesrenten. Krav ut over forsinkelsesrenten

Departementet fastsetter hvert halvår størrelsen av forsinkelsesrenten til en fast prosent årlig rente, som skal svare til den pengepolitiske styringsrenten slik denne er fastsatt av Norges Bank per 1. januar og 1. juli det aktuelle år tillagt minst åtte prosentpoeng.¹ For skyldnere som er skyldner i egenskap av forbruker, kan departementet fastsette en lavere forsinkelsesrente. Endring i forsinkelsesrentens størrelse får virkning fra ikrafttreddelsen også for krav hvor fordringshaveren har krav på forsinkelsesrente før ikrafttreddelsen.

Løp det rente i forholdet før betalingsplikt inntrådte, kan fordringshaveren i stedet for forsinkelsesrente etter første ledd kreve den løpende renten.

Erstatning for rentetap e.l. som ikke dekkes av forsinkelsesrenten, fastsettes under hensyn til partenes forhold og omstendighetene ellers.

0 Endret ved lover 11 juni 1993 nr. 83 (ikr. 1 jan 1994), 28 apr 2000 nr. 34 (ikr. 1 juli 2000 iflg. res. 28 apr 2000 nr. 366), 12 des 2003 nr. 111 (ikr. 1 jan 2004), 15 feb 2013 nr. 8 (ikr. 16 mars 2013 iflg. res. 15 feb 2013 nr. 173).

1 Forsinkelsesrenten er fastsatt til 9,75 prosent p.a. fra 1 juli 2006 ved forskrift 30 juni 2006 nr. 752, til 10,5 prosent p.a. fra 1 januar 2007 ved forskrift 18 des 2006 nr. 1457, til 11,5 prosent p.a. fra 1 juli 2007 ved forskrift 28 juni 2007 nr. 707, til 12,25 prosent p.a. fra 1 januar 2008 ved forskrift 19 des 2007 nr. 1498, til 12,75 prosent p.a. fra 1 juli 2008 ved forskrift 26 juni 2008 nr. 719, til 10,00 prosent p.a. fra 1 januar 2009 ved forskrift 17 des 2008 nr. 1407, til 8,25 prosent p.a. fra 1 juli 2009 ved forskrift 26 juni 2009 nr. 862, til 8,75 prosent p.a. fra 1 januar 2010 ved forskrift 17 des 2009 nr. 1599, til 9,00 prosent p.a. fra 1 juli 2010 ved forskrift 24 juni 2010 nr. 935, til 9,00 prosent p.a. fra 1 januar 2011 ved forskrift 16 des 2010 nr. 1606, til 9,25 prosent p.a. fra 1 juli 2011 ved forskrift 27 juni 2011 nr. 656, til 8,75 prosent p.a. fra 1 januar 2012 ved forskrift 15 des 2011 nr. 1243, til 8,50 prosent p.a. fra 1 juli 2012 ved forskrift 21 juni 2012 nr. 565, til 8,50 prosent p.a. fra 1 januar 2013 ved forskrift 19 des 2012 nr. 1340, til 9,50 prosent p.a. fra 1 juli 2013 ved forskrift 26 juni 2013 nr. 755, til 9,50 prosent p.a. fra 1 januar 2014 ved forskrift 20 des 2013 nr. 1586, til 9,50 prosent p.a. fra 1 juli 2014 ved forskrift 24 juni 2014 nr. 818, til 9,25 prosent p.a. fra 1 januar 2015 ved forskrift 12 des 2014 nr. 1594, til 9,00 prosent p.a. fra 1 juli 2015 ved forskrift 22 juni 2015 nr. 729, til 8,75 prosent p.a. fra 1 januar 2016 ved forskrift 17 des 2015 nr. 1694, til 8,50 prosent p.a. fra 1 juli 2016 ved forskrift 23 juni 2016 nr. 784, til 8,50 prosent p.a. fra 1 januar 2017 ved forskrift 15 des 2016 nr. 1583, til 8,50 prosent p.a. fra 1 juli 2017 ved forskrift 22 juni 2017 nr. 915, til 8,50 prosent p.a. fra 1 januar 2018 ved forskrift 14 des 2017 nr. 2020, til 8,50 prosent p.a. fra 1 juli 2018 ved forskrift 21 juni 2018 nr. 940, til 8,75 prosent p.a. fra 1 januar 2019 ved forskrift 13 des 2018 nr. 1905, til 9,25 prosent p.a. fra 1 juli 2019 ved forskrift 20 juni 2019 nr. 763, til 9,50 prosent p.a. fra 1 januar 2020 ved forskrift 19 des 2019 nr. 2027, til 8 prosent p.a. fra 1 juli 2020 ved forskrift 18 juni 2020 nr. 1222, til 8 prosent p.a. fra 1 januar 2021 ved forskrift 17 des 2020 nr. 2954, til 8 prosent p.a. fra 1 juli 2021 ved forskrift 17 juni 2021 nr. 2079, til 8,50 prosent p.a. fra 1 januar 2022 ved forskrift 17 des 2021 nr. 3742, til 9,25 prosent p.a. fra 1 juli 2022 ved forskrift 24 juni 2022 nr. 1178, til 10,75 prosent p.a. fra 1 januar 2023 ved forskrift 15 des 2022 nr. 2236, til 11,75 prosent p.a. fra 1 juli 2023 ved forskrift 22 juni 2023 nr. 1075, til 12,5 prosent p.a. fra 1 jan 2024 ved forskrift 14 des 2023 nr. 2043.

§ 3 a. Kompensasjon for inndrivelseskostnader

Når fordringshaveren kan kreve forsinkelsesrente etter § 2, kan fordringshaveren også kreve en kompensasjon av skyldneren for inndrivelseskostnader tilsvarende 40 euro.

Departementet kan i forskrift fastsette kompensasjonen etter første ledd i norske kroner.¹

Reglene i paragrafen her kan ikke fravikes ved avtale til skade for fordringshaveren.

Departementet kan i forskrift gi regler om forholdet til inkassoloven, herunder at kompensasjonen skal komme til fradrag i erstatning for utenrettslige inndrivelseskostnader etter inkassoloven.

0 Tilføyd ved lov 15 feb 2013 nr. 8 (ikr. 16 mars 2013 iflg. res. 15 feb 2013 nr. 173).

1 Kompensasjonen er fastsatt til kr. 320 fra 1 januar 2014 ved forskrift 20 desember 2013 nr. 1586, til kr. 320 fra 1 juli 2014 ved forskrift 24 juni 2014 nr. 818, til kr. 330 fra 1 januar 2015 ved forskrift 12 desember 2014 nr. 1594, til kr. 330 fra 1 juli 2015 ved forskrift 22 juni 2015 nr. 729, til kr. 370 fra 1 januar 2016 ved forskrift 17 desember 2015 nr. 1694, til kr. 370 fra 1 juli 2016 ved forskrift 23 juni 2016 nr. 784, til kr. 360 fra 1 januar 2017 ved forskrift 15 desember 2016 nr. 1583, til kr. 370 fra 1 juli 2017 ved forskrift 22 juni 2017 nr. 915, til kr. 380 fra 1 januar 2018 ved forskrift 14 desember 2017 nr. 2020, til kr. 380 fra 1 juli 2018 ved forskrift 21 juni 2018 nr. 940, til kr. 380 fra 1 januar 2019 ved forskrift 13 desember 2018 nr. 1905, til kr. 390 fra 1 juli 2019 ved forskrift 20 juni 2019 nr. 763, til kr. 400 fra 1 januar 2020 ved forskrift 19 desember 2019 nr. 2027, til kr. 430 fra 1 juli 2020 ved forskrift 18 juni 2020 nr. 1222, til kr. 420 fra 1 januar 2021 ved forskrift 17 desember 2020 nr. 2954, til kr. 400 fra 1 juli 2021 ved forskrift 17 juni 2021 nr. 2079, til kr. 390 fra 1 januar 2022 ved forskrift 17. desember 2021 nr. 3742, til kr. 400 fra 1 juli 2022 ved forskrift 24 juni 2022 nr. 1178, til kr. 410 fra 1 januar 2023 ved forskrift 15 des 2022 nr. 2236, til kr. 460 fra 1 juli 2023 ved forskrift 22 juni 2023 nr. 1075, til kr. 470 fra 1 jan 2024 ved forskrift 14 des 2023 nr. 2043.

§ 4. Særlige regler i forbrukerforhold

Er skyldneren skyldner i egenskap av forbruker, gjelder i tillegg til §§ 2 og 3 følgende regler:

- a. Forsinkelsesrenten kan lempes dersom skyldneren har hatt rimelig grunn for sin betalingsvegring.
- b. Fordringshaveren kan i tillegg til forsinkelsesrenten ikke kreve andre gebyrer eller gjennomsnittsberegnete tapsposter enn de erstatningsbeløp som kan kreves i medhold av inkassoloven §§ 17 til 20.
- c. Reglene i paragrafen her og i §§ 2 og 3 kan ikke fravikes ved avtale til skade for skyldneren.
- d. Bestemmelsene i §§ 2 a, 2 b, 3 a og 4 a gjelder ikke når skylderen er en forbruker.

0 Endret ved lover 12 juni 1981 nr. 67, 13 mai 1988 nr. 26, 11 juni 1993 nr. 83 (ikr. 1 jan 1994), 15 feb 2013 nr. 8 (ikr. 16 mars 2013 iflg. res. 15 feb 2013 nr. 173).

§ 4 a. Anvendelse av avtaleloven § 36 mv.

Ved anvendelsen av avtaleloven § 36 skal et vilkår eller en praksis som utelukker renter ved forsinket betaling, alltid anses urimelig. Et vilkår eller en praksis som utelukker kompensasjon for inndrivelseskostnader i samsvar med § 3 a, skal presumeres å være urimelig.

Retten kan etter påstand fastsette at en dom i saken skal gjelde for alle og enhver som gjør bruk av et standardvilkår eller en handelspraksis om betalingstid eller følgene av forsinket betaling.

Reglene i paragrafen her kan ikke fravikes ved avtale til skade for fordringshaveren.

0 Tilføyd ved lov 12 des 2003 nr. 111 (ikr. 1 jan 2004), endret ved lov 15 feb 2013 nr. 8 (ikr. 16 mars 2013 iflg. res. 15 feb 2013 nr. 173).

§ 5. Forsinkelsesrente utenfor formueretten

I fullbyrdsdom for pengekrav utenfor formuerettens område kan retten etter påstand tilkjenne forsinkelsesrenter fra saksanlegget eller, om kravet forfaller senere, fra forfallstid.

0 Endret ved lov 11 juni 1993 nr. 83 (ikr. 1 jan 1994).

§ 6. Ikrafttredelse. Oppheving og endring av andre lover

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.¹ Det reknes ikke rente etter denne lov for tiden før lovens ikrafttredelse.

Fra samme tid gjøres følgende endringer i etternevnte lover: — — —

1 Fra 1 jan 1978 iflg. res. 21 okt 1977.